

fritagelse i næste folketingssamling og håber, at fritagelsen er en realitet allerede fra næste år.

Så der er ingen tvivl om, at miljøafgifter bliver et stadig mere betydningsfuldt element i en omkostningseffektiv miljøpolitik både nationalt og internationalt.

Internationalt vil vi fremover se en stærkere udvikling på dette område. Som eksempel kan nævnes, at EU vil fremme fælles energibeskatning via energibeskatningsdirektivet. Dette får dog næppe nogen betydning for Danmark, men enkelte af de andre lande skal øge afgifterne på energiområdet.

For så vidt angår vand og affald, er det jo en misforståelse, at rapporten om grøn markedsøkonomi kommer med forslag om at fremme privatisering. Derfor synes der at være en hel overreaktion på rapporten. Det, der er tale om, er et serviceeftersyn for at afdække mulighederne for en ændret organisering og en øget konkurrence på vand- og affaldsområdet eventuelt i form af udbud. Man kan sådan set være mest overrasket over, at nogle bliver meget overraskede over, at det kan være en god ting. Det burde jo være helt normalt, at man altid gjorde det.

Igennem de sidste ca. 10 år er mange opgaver faktisk gået fra at være varetaget af kommunerne til at blive udbudt, så både private og offentlige virksomheder har kunnet byde på opgaverne.

Et eksempel fra affaldsområdet er indsamling af dagrenovation, hvor der jo er en del, der tror, at dagrenovationen forestås af kommunerne, forstået på den måde at det er dem, der gør det. Men faktisk er det sådan, at 85 pct. af kommunerne har udbudt opgaven. Meget tyder på, at det ikke har gjort indsamlingen af affald dyrere for borgere og virksomheder, men at det tværtimod har betydet en forøget effektivitet. Det er nemlig sådan, at igennem de sidste 5 år er udgifterne til transport og indsamling af affald trods stigende affaldsmængder steget mindre end forbrugerpriserne.

Også på de andre dele af affaldsområdet har konkurrence erstattet regelstyring. Generelt varetages store dele af genanvendelsesområdet af private virksomheder på markedsmæssige vilkår. I dag genanvender vi 64 pct. af alt affald herhjemme, og hovedparten af den genanvendelse foregår på markedsmæssige vilkår.

Jeg kan nævne, at 80 pct. af opgaven med at demontere elektronikskrot er udliciteret, og at det er private virksomheder, som varetager opgaven. De samme virksomheder løser også op-

gaver inden for jern- og metalområdet, f.eks. skrotning af biler og køleskabe.

Det nye, vi nu tager fat på med udspillet om grøn markedsøkonomi, er at se på, om der også inden for affaldsforbrænding og affaldsdeponering kan høstes effektiviseringsgevinster ved at liberalisere områderne.

Jeg har nedsat en arbejdsgruppe, der skal se på, hvordan organisering af affaldssektoren kan blive mere omkostningseffektiv. Resultaterne af gruppens arbejde forventes at være klar til næste år.

Baggrunden er bl.a., at Miljøstyrelsen har lavet en analyse af potentialet for effektivisering på affaldsforbrændings- og lossepladsområdet. Det viser sig, at der er et effektiviseringspotentiale på 25-40 pct. for lossepladserne. Det svarer til mellem 50 og 100 mio. kr. om året. Og for forbrændingsanlæggene er potentialet vurderet til 8-10 pct. Det svarer til 130-150 mio. kr. om året. Der er naturligvis her tale om skøn. Men det tyder i hvert fald på, at der er et besparelspotentiale.

På vandområdet findes færre eksempler på opgaver, der er blevet udliciteret. Men et godt eksempel er Søllerød Kommune, der siden 1991 har haft driften af spildevandsbehandlingen fra fire rensningsanlæg udliciteret. Søllerød Kommune regner med at have sparet i snit ca. 500.000 kr. om året som følge af udliciteringen.

På vandområdet vil Konkurrencestyrelsen, Erhvervs- og Boligstyrelsen og Miljøstyrelsen gennemføre en analyse, der medio 2004 skal afdække, hvor stort et effektiviseringspotentiale der her er tale om.

Flere har i debatten udtrykt bekymring for højere priser som en følge af regeringens initiativer. Hertil vil jeg gerne sige, at hele formålet er at søge billigere løsninger uden at gå på kompromis med miljøkvaliteten. Og de initiativer, som regeringen i givet fald sætter i værk, vil ikke føre til højere priser.

Kl. 16.20

Udbuddet bør i øvrigt give mulighed for at have snor i prisen, dels fordi kommunen kan vælge den billigste løsning, dels fordi tidsbegrænsede aftaler kan sikre, at priserne ikke stiger unødigt i aftalens løbetid. Da udliciteringsaftaler typisk indgås for en tidsbegrænset periode, giver det gode muligheder for konkurrence, fordi aftalerne regelmæssigt bliver udbudt.

I praksis kan det imidlertid være vanskeligt at give fuld sikkerhed mod prisstigninger. Det har den tidligere regering heller ikke kunnet gi-